PORTFOLIO

teatr HOTHAUS społecznościowy

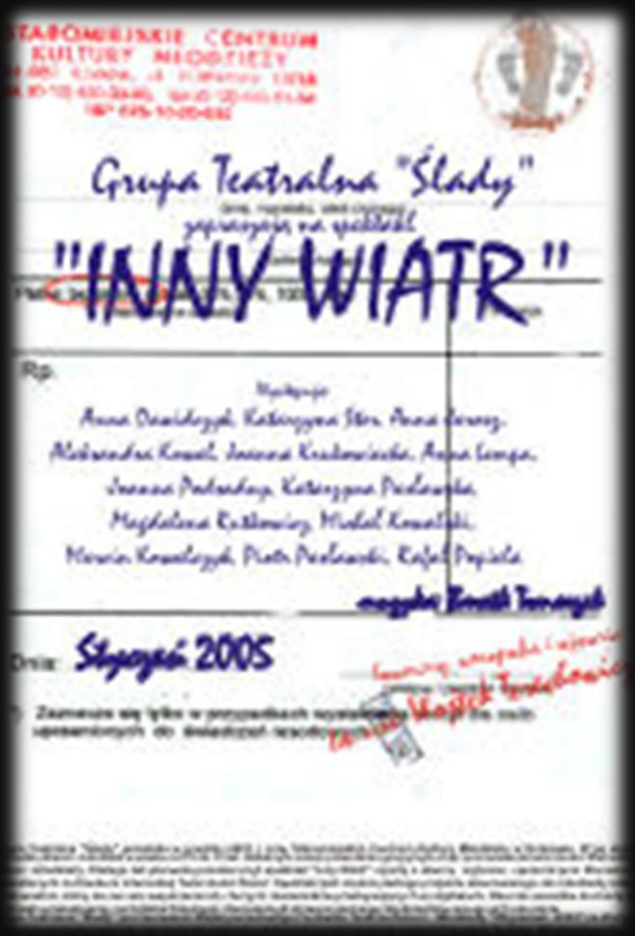

fundacja HOTHAUS

Spektakle:

„Inny Wiatr” 3
„Pierścień i Róża” 5
„Ewolucja” 7
„Homo Angelicus” 10
„Czekając na…” 11
„Zakochany do szaleństwa” 11
„Przykryjcie mnie lepiej” 12
„Sześć postaci szuka autora” 13
„Mickiewicza sposoby na maleńkie osoby” 15
„Indyk” 15
„Męczeństwo Piotra Ohey’a” 16
„Szopka Don Cristobala” 17
„Cywilizacja” 19
„Zaklinanie Dobrego” 21
„Afryka dzika przez dziecko odkryta” 22
„Anty go now” 23
„Podróż do Miramar” 25
„Mały Książę” 27
„Wysypisko” na podstawie „Norway Today” I.Burrisima 30
„Śmiertelny Jubileusz” 31
„Ożenek” 32
„Proces” F.Kafka 33
„Bóg się rodzi” 36
„Jam jest” 37
„W Polaku Olbrzym i Karzeł” 41
„Król Maciuś Pierwszy” 43
„Dekameron” 47
Wojciech Terechowicz 48
Fundacja Hothaus 49
Kontakt ..... Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

Kwiecień 2004
„Inny Wiatr” - spektakl dziecięco-młodzieżowego zespołu teatralnego „Ślady” działającego w Staromiejskim Centrum Kultury Młodzieży
reż. W.Terechowicz

STAROMIEJSKIE CENTRUM KULTURY MŁODZIEŻY

Grupa Teatralna "Ślady"

"INNY WIATR"

Styczeń 2005

Scenariusz przedstawienia "Inny wiatr" powstał w oparciu o poezję napisaną w latach 1996-2003 na potrzeby Konkursu Literackiej Twórczości Dziecięcej. W przedstawieniu "Inny wiatr" mówimy o tym co bezpośrednio przyczynia się do pobytu dzieci w szpitalach - czyli o chorobach i wypadkach. Pokazujemy życie szpitalne, w którym oprócz przykrych doznań jest dużo miejsca na dziecięcą wyobraźnię, szaleństwo i chęć odnalezienia się w trudnej, szpitalnej rzeczywistości. W rezultacie nasza teatralna "sala szpitalna" na oczach widza i na skutek samej działalności bohaterów, zmienia się z miejsca sterylnego, białego w kolorową salę dziecięcej wyobraźni. Mobilizujemy wszystkie nasze najlepsze siły, aby pokazać dzieciom i młodzieży, że rzeczywistość szpitalna nie musi być tragedią - która czasami wkrada się w ich młode życie - a jedynie etapem przejściowym, który można przeżyć godnie i w możliwie sprzyjających warunkach. Liczymy na to, że w czasie gdy wszyscy musimy walczyć o dobro i godność człowieka, wspólnie obudzimy najpiękniejsze i najwartościowsze emocje w sercach dzieci i młodzieży, uczucia, które pozwolą im być nieobojętnymi na potrzeby innego.

Strach

W każdym z nas mieszka strach.
Strach przed utratą godności.
Strach życia w samotności.
Strach życia w ciemności;
ona wypełnia wyobraźnię duchami.
Strach mieszka między nami,
strach przed zmianami, uczuciami.

Strach zmusza do modlitwy.
Strach, że nie dotrzymamy tempa
podczas tej gonitwy.
Gonitwy za uczuciem, gonitwy za miłością.
Strach, że nie będziemy mogli
stawić czoła przeciwnościom
jakie zostały nam pisane.
Strach, że wielkie walki
z góry są przegrane.

autor: Zbigniew Jankowski, lat 14

Scenariusz i reżyseria: Wojciech Terechowicz

Fot. A. Falkowska

Kwiecień 2005
„Pierścień i Róża”- spektakl dziecięco-młodzieżowego zespołu teatralnego „Ślady” działającego w Staromiejskim Centrum Kultury Młodzieży
reż. W.Terechowicz

Tym razem spektakl oparty jest na motywach z książki Williama Makespeace Thackeray'a "Pierścień i róża czyli historia Lulejki i Bulby z rysunkami autora. Pantomima przy kominku dla dużych i małych dzieci".
"Pierścień i Róża galimatias wokół historii Lulejki i Bulby" to przedstawienie komiczne, opowiadające niezwykle zagmatwaną historię dwóch rodów królewskich rządzących w Krymtatarii i Paflagonii. Oczywiście rzecz cała dotyczy spraw starych jak świat: pragnienia władzy i miłości. Snując naszą opowieść wprowadzamy widza w atmosferę niebywale pokrętnych historii, których bieg zmienia Czarna Wróżka za pomocą dwóch magicznych przedmiotów: Pierścienia i Róży. Na skutek jej działalności, bohaterowie przeżywają chwile miłości, uniesień, momenty grozy i refleksji. Jak to w pokrętnych historiach bywa, wszystko w końcu znajduje swoje właściwe rozwiązanie, ale czy zgodnie z oczekiwaniami bohaterów?
Spektakl pod względem plastycznym jest stylizacją na epokę Baroku, opatrzony został fragmentami muzyki klasycznej.

Obsada:
Anna Dawidczyk - Królowa Walerozo, Anna Jarosz - Czarna Wróżka,Agnieszka Karasińska - Królowa Kalafiore, Służąca III, Aleksandra Kowal – Rózia, Joanna Krukowiecka - Akuszerka, Ochmistrzyni, Anna Lempa - Błazen
Katarzyna Pasławska – Angelika, Joanna Podsadny - Królowa Seriozo, Służąca II, Magdalena Rutkowicz - Księżna Padella, Gburia-Furia Katarzyna Ster - Służąca I, Marcin Kowalczyk - Król Walerozo, Lorenzo,
Michał Kowalski - Gburiano, Służący August, Piotr Pasławski - Król Kalafiore, Kapitan Zerwiłebski
Rafał Popiela - Książe Padella, Bulbo Piotr Święs - Król Seriozo, Lulejko

Adaptacja, scenariusz, reżyseria, dobór muzyki, kostiumy, scenografia:
Wojciech Terechowicz

Pomoc plastyczna: Urszula Ślusarczyk, Marcin Kowalczyk

Pomoc techniczna: Marcin Janik, Stanisław Batko

Maj 2008
„Ewolucja”
reż. W.Terechowicz

Scenariusz spektaklu "Ewolucja" oparty jest na powieści Stanisława Lema "Eden". Książka posłużyła do opowiedzenia historii zetknięcia dwóch cywilizacji rozwijających się na różnych planetach i w różnych kierunkach. Cywilizacja ziemska osiągnęła wyżyny rozwoju materialnego, cywilizacja Dubletów - duchowego. Jak się okazuje i jeden i drugi kierunek rozwoju doprowadził do zaburzeń we właściwym funkcjonowaniu każdej z cywilizacji. Dlatego następuje ich zetknięcie, spowodowane działaniem sił magicznych reprezentowanych w spektaklu przez Kwiat Lotosu. Jak rozwijają się wypadki i do czego doprowadzają po spotkaniu przedstawicieli obu cywilizacji tego właśnie świadkiem będzie widz.

Spektakl jest kompilacją różnych gatunków sztuki: filmu, teatru maski i teatru formy. Zespół aktorki składa się z ludzi którzy są uczestnikami zajęć teatralnych, a jednocześnie biorą udział w realizowanym przez Staromiejskie Centrum Kultury Młodzieży programie dotyczącym łączenia pokoleń. Wykonawcy są w wieku od 10 do 60 roku życia. Zajmują się różnymi profesjami i mają różne doświadczenie sceniczne. Spotykają się na gruncie sztuki, aby połączyć swoje siły i różnorakie doświadczenia w spektakl.

Scenariusz, reżyseria, scenografia: Wojciech Terechowicz

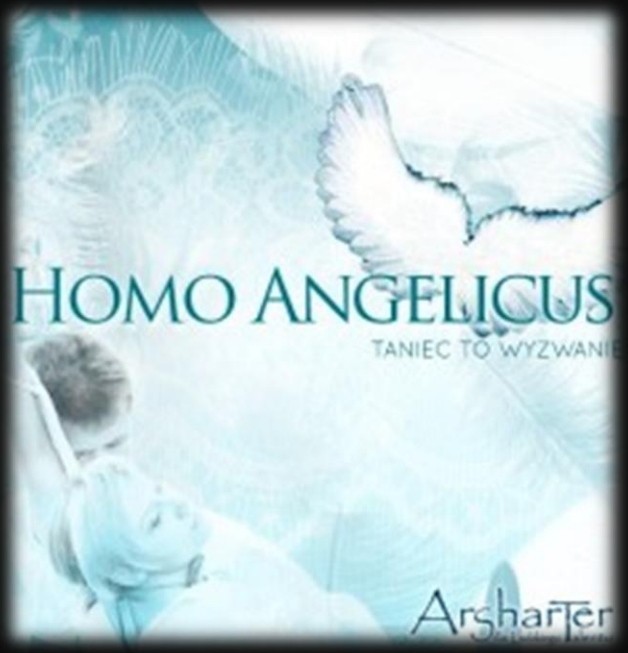
Występują: Panie: Beata Albert, Adria Buchała, Kamila Chojnacka, Żaneta Groborz - Mazanek Małgorzata Górka, Natalia Górka, Justyna Horikoshi, Izabella Kaim, Agnieszka Korfel, Marta Kotara, Justyna Kurleto, Wiktoria Kwiatkowska, Krystyna Lasoń, Anna Lempa, Julka Matysik, Dominika Rusak, Klaudyna Schubert, Magdalena Tylek, Aleksandra Żabińska, Magdalena Żak

Panowie: Amadeusz Janik, Michał Kowalski, Wojciech Łach, Karol Nowakowski, Paweł Plewa Andrzej Popiel, Michał Pudlik, Kuba Sokołowski, Tomasz Wyderka

Materiały wizualne zrealizowane przez: Studio Filmu "FilMagia"

Efekty specjalne: Zespół projektu HORIZON
Pomoc plastyczna: Urszula Ślusarczyk, Agnieszka Falkowska
Marketing: Maria Wanicka
Pomoc choreograficzna: Marta Pietruszka
Pomoc techniczna: Marcin Janik
Światło: Darek Nawrocki
Dźwięk: Wojciech Fularz
Fot. A.Falkowska

Wrzesień 2009
„Homo Angelicus”
reż. W. Terechowicz

„Homo Angelicus” to rzecz o człowieku i „bycie anielskim”. Opowieść o bytach równoległych, z których jeden – posłaniec Boga, towarzyszy drugiemu – stworzonemu na obraz Boga.
Tytuł spektaklu odnosi się najbardziej do człowieka grającego na scenie anioła, do tancerza i aktora, którzy posługując się ludzkimi możliwościami i wyobraźnią próbują opowiedzieć kilka historii o relacji bytów – relacji, która nigdy nie będzie jednoznaczna, określona i pojęta przez ludzki rozum. Historie człowieka przedstawione w spektaklu służą do pokazania wpływu anioła na życie człowieka – jest to tylko interpretacja sceniczna, a nie rozważanie w oparciu o wiedzę zawartą w publikacjach angelologicznych. Tłem i komentarzem do zdarzeń są teksty poezji biblijnej i literatury pięknej.

Reżyseria: Wojciech Terechowicz
Scenariusz: Maja Kubacka
Fot. Klaudyna Schubert

Październik 2009
„Czekając na…”
reż. W.Terechowicz

Reżyseria: Wojciech Terechowicz
Scenariusz: Maja Kubacka
Obsada: Agnieszka Turek, Marta Majdzik, Marcin Boruszewski, Kuba Kowalik

Listopad 2009
„Zakochany do szaleństwa”
reż. W.Terechowicz

Kwiecień 2010

„Przykryjcie mnie lepiej" spektakl zrealizowany we współpracy z Ośrodkiem Kultury im.C.K.Norwida reż. W. Terechowicz

Cyprian Kamil Norwid był i jest inspiracją dla wielu poetów. Prawdziwym Mistrzem stał się dla Tadeusza Różewicza, poety osadzonego w kilku epokach literackich, boleśnie dotkniętego przez wojnę, po której nieustannie poszukiwał porządku i wartości. Znalazł je w poezji Norwida, jego wiersze czytał, odkładał i znowu do nich powracał przez 60 lat.

Literacka przygoda Różewicza z Norwidem miała zaowocować książką o poecie, stała się jednak zaczynem napisania dłuższego eseju pt. ***To, co zostało z nienapisanej książki o Norwidzie.*** Tekst ten stał się źródłem dla spektaklu ***Przykryjcie mnie lepiej***. Jego tytuł był powtórzeniem ostatnich słów, które wypowiedział umierający poeta, w paryskim przytułku do kilku osób obecnych przy jego śmierci.

Czy te ostatnie słowa, pominiętego przez świat artysty, były prośbą o troskę i uwagę innych, czy świadczyły o jego bezradności? To i inne pytania są obecne w eseju Różewicza i spektaklu, o którym mowa.

Jego twórcy stawiają je sobie i widzom: dlaczego jedni rozumieją i czują poezję a inni nie i od czego to zależy? Czy wiersze należy czytać na głos, czy po cichu, czy lepiej w samotności czy w grupie?

Akcja spektaklu rozgrywa się w klasie podczas lekcji języka polskiego. Wśród uczniów jest sam Cyprian Norwid oraz jego przyjaciele, jest także Tadeusz Różewicz. Ich niezwykłe spotkanie staje się okazją do rozmowy o poezji, ale nie takiej, jak widzi ją świat, wtłaczając w schemat, mody i powierzchowne odczytanie.

Lekcja o Norwidzie, której udziela nam Tadeusz Różewicz musi pozostać ciągle otwarta i nieskończona. Tylko taka lekcja pozwala poznawać wciąż na nowo słowo Norwida oraz rozumieć jego postawy i wybory życiowe. Tej lekcji nie kończy dzwonek na przerwę.

Urszula Perlińska

Przykryjcie mnie lepiej

wg utworów Cypriana K. Norwida i Tadeusza Różewicza
spektakl został wzbogacony muzyką Fryderyka Chopina

wystąpi Scena Młodzieżowa
grupa teatralna Ośrodka Kultury im. Cypriana K. Norwida

osoby:

Cyprian Norwid – Michał Bogacki
Aleksander Kokular – Jakub Kluzowicz
Zofia Węgierska – Natalia Górka
Maria Sadowska – Katarzyna Przebinda
Brygida Dybowska – Paulina Paździor
Kamila L. – Ewelina Wrona
Michał Kleczkowski – Michał Gryszko

Tadeusz Różewicz – Dawid Kołodziejczyk

scenariusz i reżyseria, kostiumy i scenografia
Wojciech Terechowicz

wybór utworów – Urszula Perlińska
muzyka – Michał Bogacki
wykonanie scenografii – Marek Bieleń
światło i dźwięk – Marcin Kaproń
koordynacja – Urszula Perlińska

książki wykorzystane w spektaklu pochodzą ze składu makulatury

Organizatorzy:
Ośrodek Kultury im. Cypriana K. Norwida
XII Liceum Ogólnokształcące im. Cypriana K. Norwida

Premiera: 19 kwietnia 2010 Teatr Łaźnia Nowa

Marzec 2010
„Sześć postaci szuka autora” L.Pirandello
reż. W. Terechowicz

Zespół HOTHAUS jest formacją teatralną gromadzącą ludzi, którzy w swojej pracy artystycznej skupiają się nad wykształceniem w sobie wrażliwości, aktywności scenicznej i stylu. Te trzy ważne elementy gry zespołowej rozwijamy w oparciu o kształtowanie wyobraźni, atmosfery, pracy nad indywidualnością twórcy i ciałem aktora, a nade wszystko nad improwizacją. Staramy się wzbudzić w sobie czułość na impulsy twórcze każdego członka zespołu, aby razem z innymi rozwinąć w sobie zdolności do improwizacji zbiorowej. Podstawą naszej pracy jest człowiek szczerze oddany sztuce scenicznej, który chce rozwijać swój talent niezależnie od tego, czym zajmuje się w życiu. Dlatego też w skład zespołu wchodzą nie zawodowi aktorzy a pasjonaci sztuki, którzy pracy na scenie nie wiążą z profitami zawodowymi. Pierwszą premierą była sztuka Luigiego Pirandello „Sześć postaci szuka autora". To właśnie dzieło stało się najodpowiedniejsze ponieważ, jak pisze w swoim posłowiu do dramatu Jerzy Adamski:

„Frapująca i fascynująca jest namiętność, z jaką Pirandello usiłuje przy pomocy sztuki dotrzeć do jakiejś prawdy o świecie i człowieku. Taką właśnie role przypisuje teatrowi, podobnie jak pisarstwu „filozoficznemu", które –jak powiada –sam „ma nieszczęście" uprawiać z upodobaniem"

Wedle Pirandella „...sztuka teatru i jej wielkość budzi nadzieje i pozwala na upartą wiarę bez której życie nie ma sensu, że przy pomocy tej sztuki, poprzez nią – można będzie w końcu dotrzeć do jakiejś wielkiej prawdy o świecie i człowieku".

Podobne cele wyznacza sobie Teatr HOTHAUS.

Reżyseria i scenografia: Wojciech Terechowicz

Obsada: Letycja Barzyk, Anna Fedorowicz, Monika Kwiatkowska, Julia Lenarczyk, Marta Majdzik, Maja Ordutowska, Małgorzata Stasiak, Dagmara Sojka, Anita Szymanska, Barbara Targosz, Agnieszka Turek, Marlena Topolska, Paulina Zygmunt, Marcin Boruszewski, Jakub Kowalik, Michał Musielak, Krzysztof Rozmus, Jan Sigsworth.

Fot. Klaudyna Schubert

Maj 2010
„Mickiewicza sposoby na maleńkie osoby”- spektakl zrealizowany z grupą Teatru Rodzinnego
reż. W. Terechowicz

Lipiec 2010
„Indyk” – spektakl zrealizowany w ramach Survivalu Teatralnego w Lanckoronie
reż. W. Terechowicz

Fot. Michał Musielak

Obsada: Wiktoria Kowalska, Agata Pisiewicz Karolina Kwiatuszewska, Dorota Ostrowska,

Sierpień 2010
„Męczeństwo Piotra Ohey'a" – spektakl zrealizowany w ramach Survivalu Teatralnego w Lanckoronie
reż. W. Terechowicz

Jakież to męczeństwo, co jest jego powodem, czy to: „…powszechne pomieszanie żywiołów, ambitne plany, gorączkowe majaki, brak szacunku dla ojca i niepokój? Komu winien jest uczynić zadość? Czy nauce, racji stanu, pokusom muz i nakazom władzy? Gdzie tak naprawdę jest tygrys i dlaczego jest ludojadem? Jak wielki podatek trzeba zapłacić za własnego tygrysa? Skąd tak naprawdę bierze się tygrys w łazience? Czy wiek nam sprzyja i czy powinniśmy zbiegać o jego względy?

reżyseria i scenografia: Wojciech Terechowicz
Obsada: Paulina Zygmunt, Anna Dawidczyk, Barbara Targosz, Karolina Kwiatuszewska, Jakub Kowalik.

Fot. Klaudyna Schubert

Styczeń 2011

„Szopka Don Cristobala” F.G.Lorca
reż. W. Terechowicz

Tym razem sztuka frywolna, pikantna, miejscami nieprzyzwoita, nawiązująca do stylu jarmarcznego, wywiedziona wprost z commedii dell'arte.

Zbrodnia, rabunek, cudzołóstwo, gwałt, zdrada... brzmi krwiożerczo!

Wszystko w okowach farsy – aby pośmiać się i obśmiać to, co w człowieku najprostsze, najbardziej prymitywne, wręcz marionetkowe. Pewnie dlatego Lorca napisał tę sztukę dla teatru marionetek. W naszej interpretacji to aktor jest marionetką w ręku despotycznego dyrektora. Może aktor się zbuntuje, może go porzuci, a może zechce nadal być marionetką?

Główny bohater – Cristobal – to Hiszpan podobny do włoskiego Pulcinelli, francuskiego Guignola, niemieckiego Kaspra, rosyjskiego Pietruszki albo angielskiego Puncha. Cristobal to wiejski prostak, który widzi świat na tyle prosto, że kluczowym dla niego argumentem jest użycie pałki, którą wojuje bez opamiętania i finezji.

A pozostali bohaterowie dopełniają planu, tu nie ma drugiego dna, każdy jest mocno określony w swych poczynaniach, a widz dokładnie wie, czego pragnie Rosita, jakiego targu dobija Matka, dlaczego Chory nigdy nie wyzdrowieje i jakie katusze cierpi Poeta.
Karykatura człowieka ujęta w ramy widowiska, a może gorzki, pełen refleksji spektakl, dotyczący istoty ludzkiej… Sami sprawdźcie!

Reżyseria – Wojciech Terechowicz

Obsada: Cristobal – Jan Strycharz, Matka – Dorota Stępień, Rosita – Marlena Topolska, Chory – Jakub Kowalik, Poeta – Jan Hussakowski, Dyrektor – Wojciech Terechowicz

Fot. Piotr Werewka

Kwiecień 2011

„Cywilizacja” - spektakl zrealizowany we współpracy z Ośrodkiem Kultury im.C.Norwida reż. W.Terechowicz

U. Perlińska: Do odczytania spektaklu Cywilizacja koniecznym jest przywołanie dwóch słów-kluczy, które pomogą otworzyć sens przedstawienia. Są nimi cywilizacja i druga przestrzeń. Jeżeli cywilizacja jest na ogół znanym słowem, to druga przestrzeń nie widnieje w słowniku języka polskiego. Autorem tego sformułowania jest Czesław Miłosz, oznacza ono przestrzeń ducha, tego co wzniosłe, piękne, co dotyczy najwyższych wartości. Troska poety zawarta w pytaniu: Czy naprawdę zgubiliśmy wiarę w drugą przestrzeń? była też troską Norwida. Brak wiary w drugą przestrzeń należy odczytywać jako znak czasu, w którym człowiek zgubił związek z przestrzenią ducha a przylgnął do materii – sukcesu, pieniędzy, bezideowości i relatywizmu moralnego – nie ma Nieba ani Piekła. Tłum wydziedziczonych ludzi w plastiku, oto czym jest cywilizacja. Dla Norwida i Miłosza nie ma cywilizacji bez książki, słowa, języka i kultury. To najważniejsze przesłanie spektaklu Cywilizacja. Gromada ludzi występująca na scenie, przebudziwszy się, porzuca świat pustki i przedmiotów, podążając w kierunku drugiej przestrzeni. Dopiero tam odnajduje prawdziwe skarby, które są dostępne każdemu, trzeba tylko uważnie patrzeć.

Poetyckim przesłaniom Norwida i Miłosza towarzyszy muzyka Antoniego Dworzaka – Symfonia z Nowego świata oraz Vangelisa – Wyprawa do raju.

reżyseria i choreografia – Wojciech Terechowicz

scenariusz – Urszula Perlińska, Wojciech Terechowicz

światło i dźwięk – Dariusz Nawrocki

Obsada: Natalia Górka, Anna Jastrzębska, Aleksandra Krasoń, Paweł Kukla, Justyna Mirek, Monika Pello, Katarzyna Przebinda, Aneta Rojek, Laura Sonik, Michał Wołek,Ewelina Wrona

Kwiecień 2011
„Zaklinanie Dobrego”
reż. W. Terechowicz

Teatr Hothaus przedstawia etiudę teatralną na temat zwyczajów pielęgnowanych w dawnej Polsce od ostatków po czas Wielkanocy. Niektóre z nich obecne są w naszym życiu do dziś, ale o wielu zapomnieliśmy, bądź nie nadajemy im tak wielkiego znaczenia jak nasi antenaci. Posługując się symbolem chcemy pokazać drogę jaką przebywał człowiek przez okres Wielkiego Postu do Zmartwychwstania, jakie rytuały odprawiał, aby przeżyć święto Wielkanocy. Rodzina ubrana w tradycyjne stroje krakowskie pielęgnuje zarówno zwyczaje kościelne, jak i świeckie, które nie tylko są piękne, ale osadzają człowieka w harmonii i cyklu przyrody.

Etiudzie towarzyszy klasyczna muzyka polska.

Reżyseria i scenografia: Wojciech Terechowicz

Obsada: Jakub Kowalik, Marlena Topolska, Michał Leśniak, Karolina Kwiatuszewska, Katarzyna Przebinda, Aleksandra Krasoń, Ewelina Wrona, Justyna Mirek, Paweł Kukla

Fot. Michał Musielak

Maj 2011
„Afryka dzika przez dziecko odkryta" - spektakl zrealizowany z grupą Teatru Rodzinnego
reż. W.Terechowicz

Każda rodzina zmagać się będzie z jedną wybraną przez siebie bajką, którą przedstawi przy pomocy abstrakcyjnego odniesienia się do tematu. Cały zespół stanowić będzie plemię, które po rytualnych zachowaniach, tj. polowanie, jedzenie, tańczenie, w czasie odpoczynku zaczyna snuć opowieści.

Spektakl okraszony będzie naturalnymi dźwiękami wydobywanymi z drobniutkich ciał dziecięcych przy akompaniamencie dojrzałego głosu rodzica. Dużo ruchu, zabawy formą, pracy wyobraźnią.

Reżyseria: Wojciech Terechowicz

Fot. Klaudyna Schubert

Czerwiec 2011
„Anty go now”
reż. Maja Kubacka

Maja Kubacka: „Moim celem nie jest stworzenie manifestu feministycznego. Sytuacja, w której projekt tworzą same kobiety wynikła z… sytuacji. To mnie zainspirowało. Kobiety nie udają w tym spektaklu mężczyzn ani nie usiłują nimi być, gdyż nimi nie są. Co do sposobu grania, nie będzie mnie interesowało prezentowanie gotowych emocji, zależy mi bardziej, żeby dziewczyny przywoływały w sobie na oczach widza kondycje swoich postaci. W trakcie pracy nad ANTY_GO! NOW! nie nazywam go spektaklem, ale montażem scen. Tak naprawdę to będą elementarne zadania aktorskie. Marzy mi się, by ci, którzy przyjdą obejrzeć ANTY_GO!NOW! zapomnieli, że patrzą na kobiety odgrywające role męskie a bardziej skupili się na problemach, jakie dana postać tragedii uosabia: niskie poczucie wartości, miłość matki, introwersja, upór, bezwład uczuciowy, narcyzm. Żeby powiedzieli: nic z tego nie rozumiem, ale nie mogłem/nie mogłam przestać na to patrzeć”.

Inscenizacja i reżyseria: Maja Kubacka

Współpraca: Wojciech Terechowicz

Obsada: Kreon – Paulina Zygmunt, Eurydyka – Dorota Ostrowska, Antygona – Marlena Topolska, Ismena – Wiktoria Kowalska, Hajmon – Dagmara Sojka, Polinik/Eteokles – Agnieszka Turek, Tejrezjasz – Beata Szumska, Afrodyta – Anita Szymańska, Eros – Marta Maciejewska, Ares – Barbara Targosz, Hermes – Magdalena Pakoca , Charon – Nadia Senkowska, Dionizos – Karolina Kwiatuszewska, Mała Antygona – Milenka Najdychor, Mała Ismena – Natka Salwerowicz, Mały Hajmon – Tosia Jasieńków, Mały Polinik/Eteokles – Sonia Świętek

Statystki: technoclubowiczki, armia – Antonina Fryz, Agata Maciołek, Izabela Petryna, Ewa Trzewicarz, Karolina Wójcik, Greta Wardęga, Barbara Zając

Kostiumy: Marcin Urzędowski
Muzyka: combo
Fot. Michał Musielak

Czerwiec 2011

„Podróż do Miramar”
reż. Wojciech Terechowicz

Rzecz rozgrywa się w przestrzeni przedziału pasażerskiego, a tak naprawdę w przedziale wyobraźni, który w zależności od potrzeb może się rozszerzać, zwężać, zamieniać w salę turnieju tanga czy w drzewostan Wietnamu.

Kanwą spektaklu jest sen pomysłodawcy, Jana Burnata. We śnie, który utrzymany był w konwencji filmowej, pojawił się tytuł „Podróż do Miramar". Był to sen – film o podróżujących pociągiem pasażerskim. Celem podróży miało być Miramar, miejsce nie wiadomo gdzie, nieokreślone, brzmiące jak marzenie, mit, niedopowiedziane, może raj? Śniący nigdy nie był w żadnym Miramar. Sen został spisany i na jego podstawie powstał scenariusz, a właściwie materiał, na którym pracowali wszyscy realizatorzy: twórcy i wykonawcy.

Reżyseria – Wojciech Terechowicz

reżyseria kompozycji tanecznej– Agnieszka Jastrzewska
pomysłodawca scenariusza, scenografia, kostiumy – Jan Burnat
scenariusz – Maja Kubacka
muzyka – Marcin Urzędowski
Obsada: Konduktor – Miłosz Wesołowski, Siostry Syjamskie – Barbara Targosz, Ernest – Michał Leśniak,, Stara Wietnamka – Karolina Kwiatuszewska, Tancerka Tanga – Marlena Topolska, Nauczycielka Niemka – Małgorzata Kołcz, Matlefon – Agnieszka Turek, Siła Napędowa – Sophie Desremaux, Agnieszka Jastrzewska, Agata Kaim

Fot. Robert Cozaś

Czerwiec 2011

„Mały Książę” A.Exupery - spektakl zrealizowany z grupą Teatralnego Studia Młodzieżowego reż. W. Terechowicz

Dorośli nigdy sami nic nie rozumieją, a dzieci nie mogą im ciągle wszystkiego tłumaczyć, bo to doprawdy zbyt męczące.

Każdy człowiek – w szczególności dorosły – musi w swoim życiu znaleźć się na pustyni, żeby skonfrontować się z własną dorosłością. Tam spotyka małego człowieka sprzed lat, który pokazuje mu czym jest wierna miłość, przyjaźń, jaka jest hierarchia wartości. Ten mały człowiek przypomina nam niezwykłość życia wewnętrznego pozbawionego kalkulacji, pustych wyobrażeń i pragnień. Dziecko daje nam chwilę refleksji nad sensem tego, co robimy, jak snujemy nasze życie. Nie myślcie, że „Mały Książę" jest lekturą dla dzieci – to dzieło jest prezentem od dziecka dla dorosłego, od prostoty dla kombinacji, od pokory dla pychy, od zdrowia dla choroby, od ciszy dla wrzasku, od skromności dla splendoru, od pięknych oczu dla ślepoty. Ten prezent otrzymuje Pilot wywiedziony na pustynię skrywająca wodę-życie – zostaje doprowadzony do studni, ale owa woda staje się prawdziwym źródłem życia nie tylko cielesnego, ale i wewnętrznego. W drodze do życia dorosły widzi Baobaby, które rozrastają się jak bezsensowne niszczące zło, spotyka Różę, w której rozpoznaje puste piękno, ale uczy się też tam prawdziwej bezinteresownej miłości. Zderzenie z planetą Króla, Pijaka, Pyszałka, Geografa, Człowieka Interesu jest jak spojrzenie w lustro, gdzie odbija się sformalizowana natura niejednego dorosłego. Pilot staje się świadkiem oswojenia Lisa – zwierzęcia mądrego, ale i przebiegłego, zwierzęcia, które po zdobyciu ufności mówi, że tylko sercem widzimy dobrze. Pilot znajduje odpowiedź dlaczego Latarnik może być przyjacielem Małego Księcia i dlaczego Wąż zabiera Małego Księcia z Planety Ziemia.

Ta nauka w drodze przez pustynię do studni życia jest tą, którą powinien przebyć każdy dorosły człowiek. Dlatego prosimy: „ Daj się kiedyś jakiemuś dziecku zabrać na pustynię". Mały Książę jest lekturą dla dorosłych, nasz spektakl jest też dla dorosłych... od dzieci.

Reżyseria: Wojciech Terechowicz

Obsada: Mały Książę: Jan Sigsworth, Pilot: Grzegorz Ciborowski, Róża: Antonina Jasieńków, Król: Bartłomiej Waśniowski, Lis: Sonia Świątek, Wąż: Sonia Świątek, Latarnik: Kacper Motyka, Pijak: Natan Waśniowski, Pyszałek: Natan Waśniowski, Człowiek Interesu: Jakub Jakubiec,Geograf: Michał Czechowski, Widzowie/Dzieci/Tron/Echo/Astronomowie: Zespół

Asystent Reżysera: Marlena Topolska
Fot. Katarzyna Jakubiec, Piotr Motyka

Czerwiec 2011
„Wysypisko” na podstawie „Norway Today” I.Burrisima
reż. W. Terechowicz

Jest taki moment w życiu człowieka, kiedy czuje się jak na wysypisku, jak przedmiot zbyteczny. Na wysypisku, bo są tam tylko odpady. Przedmiot bo czasami inni traktują nas i my siebie przedmiotowo. Zbyteczny, więc nikomu niepotrzebny, do zniszczenia, unicestwienia, utylizacji. A ileż na śmieciach znajdujemy cennych przedmiotów, które ciągle nam służą, ile z nich cieszy naszą duszę i raduje oko. Te ludzkie przedmioty z wysypiska słowami Igora Bauersima opowiedzą historię, która doprowadza ich do chęci auto-utylizacji. Jakim przedmiotami musimy stać się w życiu, żeby chcieć znaleźć się na śmietnisku życia? Czy uda nam się znaleźć człowieka, który wyciągnie rękę po przedmiot pozornie nieużyteczny i zacznie nim radować swoje życie? Czekamy na wysypisku – weź nas do siebie i zacznij się cieszyć naszą obecnością.

Reżyseria: Wojciech Terechowicz

Obsada: Butelka – Emilia Brzozowska, Kompas – Julia Lenarczyk,Konewka – Wiktoria Kwiatkowska, Łóżko – Anna Fedorowicz, Miś – Barbara Targosz, Nożyce – Agnieszka Turek, Parasol – Kuba Kowalik, Pędzel – Karolina Kwiatuszewska, Rower – Grzegorz Ciborowski,Wahadło – Anita Szymańska, Wycieraczka – Marlena Topolska

Fot. Michał Musielak

Lipiec 2011

„Śmiertelny Jubileusz” – spektakl zrealizowany w ramach Survivalu Teatralnego w Lanckoronie
reż. W. Terechowicz

Fot. Michał Musielak

Obsada: Anita Szymańska, Maja Wilczyńska, Monika Pello,

Sierpień 2011
„Ożenek” – spektakl zrealizowany w ramach Survivalu Teatralnego w Lanckoronie
reż. W. Terechowicz

Fot. Michał Musielak

Październik 2011

„Proces” F.Kafka
reż. W. Terechowicz

System. Człowiek tworzący system. Człowiek w system wtłoczony. Czy możemy wysnuć gdzie i kiedy system powstał? Kto jest jego twórcą? System jest od zawsze. Systemem ktoś steruje, system koś udoskonala, reperuje. System potrzebuje ciągle nowego ciała-ducha skutecznie niszczy! W systemie są wszyscy, tylko jednym się wydaje, że mają władzę nad drugim człowiekiem. A może mają, skoro ten z systemu wyjść nie ma mocy.
Gdzieś poza systemem snuje się cień człowieka – ale tylko już cień. Wspomnienie unicestwionego ducha, wyrwanego z martwego – nawet za życia – ciała. Cień żyje własnym życiem może ku przestrodze, ale względem kogo skoro wszystkich nas czeka los cienia.

Świat jest tak duży, a my zamykamy się w maleńkim sześcianie naszych funkcji. System ten sześcian wpasuje w swoją nieodgadnioną układankę. Może się nawet wyśpimy ułożeni przez system do snu. Ale co nam się przyśni?

Proces przeraża swą atmosferą. Świat Procesu będący chyba zapisem życia wewnętrznego głównego bohatera to szereg zdarzeń zmuszających do egzystencji po to, by za chwilę bezdusznie Józefa K. unicestwić. Przedziwne jest to, że Józef K., mając cały czas u swego boku obraz człowieka będący jego obrazem z przyszłości nie umie, bądź nie chce, a może nie ma siły roztrzaskać w pył struktury w którą został wciągnięty.

Czy w Procesie jest jakiś ład i porządek? Tak, przecież Józef K. jest prowadzony jak na sznurku od – do. Tylko, że nawet ten porządek jest pozorny. To co wyznacza w Procesie drogę, sposób działania bohatera to absurd. Absurd ponad wszelkie zdroworozsądkowe działanie. Tu wszystko wydaje się nieracjonalne, niezrozumiałe, niepojęte. Tu wszystko przeraża, jeżeli pomyślimy, że i my możemy doświadczyć tego co Józef K. Skoro Józef K. traci kontakt z logiką na skutek absurdalnego acz sprawnie działającego systemu, to sam Józef K. też staje się absurdalny w swoich reakcjach i działaniach.

Trudno znaleźć jednoznaczną i ostateczną interpretację świata z Procesu, a jednak kryje się tam ogrom wiedzy o człowieku – istocie która nader często kłamiąc, uznaje to za najczystszą prawdę. To jest najlepszą pożywką dla absurdu, a ten staje się motorem dla systemu.

Zginął kolejny człowiek! System działa nadal!

Reżyseria: Wojciech Terechowicz

Światło, dźwięk: Katarzyna Smożewska, Darek Nawrocki
Scenografia: Wojciech Terechowicz
Pomoc przy realizacji scenografii: Ewelina Gąsior, Zespół
Autor oryginału (Der Prozess): Franz Kafka
Autor przekładu: Bruno Schulz
Muzyka: w spektaklu wykorzystano fragmenty z XV Symfonii A-dur, Op. 141 oraz „Z żydowskiej poezji ludowej” op. 79 D.D. Szostakowicza

Obsada: Józef K: Jakub Kowalik, Tajniak1: Agnieszka Turek,Tajniak2: Agnieszka Kluźniak, Pani Grubach: Marlena Topolska, Nadzorca: Marlena Topolska, Telefon: Wiktoria Kowalska, Sędzia: Michał Leśniak, Kobieta: Anita Szymańska, Erna: Anita Szymańska, Woźny: Michał Leśniak, Oskarżony: Ewelina Leśniak, Siepacz: Wiktoria Kowalska, Wuj: Karolina Kwiatuszewska, Leni: Ewelina Leśniak, Adwokat: Agnieszka Turek, Dyrektor: Marlena Topolska, Garbata dziewczynka: Wiktoria Kowalska, Malarz: Łukasz Gąsowski, Bloch: Karolina Kwiatuszewska, Ksiądz: Michał Leśniak

Fot. Klaudyna Schubert

Grudzień 2011

„Bóg się rodzi” – spektakl zrealizowany we współpracy z Kołem Seniorów i Sceną Młodzieżową Ośrodka Kultury im. C.K.Norwida
reż. W. Terechowicz

Spektakl opowiada historię od czasów przed przyjściem Chrystusa aż po narodzenie w Betlejem. Zrealizowany jest w oparciu o praktyki teatru symultanicznego, czyli akcja rozgrywa się w trzech mansjonach. Każdemu mansjonowi jest przypisany inny temat. W środkowym najwyższym opowiadana jest historia nowo narodzonego Chrystusa. Mansjon prawy opowiada o wydarzeniach wśród ludu, a lewy to pałac Heroda w którym poznajemy historię władcy. Jasełka są oprawione kolędami śpiewanymi na żywo przez artystów i zgromadzoną publiczność. Po spektaklu zachęcamy do wspólnego kolędowania które poprowadzą Żaneta Groborz-Mazanek – sopran, Wojciech Terechowicz – tenor.

Projekt "Między pokoleniami" Polskiego Związku Emerytów Rencistów i Inwalidów realizowany we współpracy z Ośrodkiem Kultury im. C.K. Norwida adresowany był do seniorów i młodzieży szkół średnich. Podczas trwających trzy miesiące międzypokoleniowych warsztatów teatralnych, prowadzonych przez reżysera Wojciecha Terechowicza, zostały przygotowane jasełka.

Marzec 2012
„Jam jest”
reż. W.Terechowicz

Scenariusz przedstawienia został oparty o wybrane teksty z: Ewangelii Św. Jana, Św. Mateusza, Św. Łukasza, Św. Marka, pieśni zawartych w śpiewniku kościelnym w układzie prof. Feliksa Bączkowskiego,z Oratorium Mesjasz G. F. Haendla Opowieści i Legendy Biblijne K. McLEISH

Przedstawiona historia ma pokazać łączność zdarzeń opisywanych w Księdze Rodzaju i Nowym Testamencie. Dlatego naszą opowieść zaczynamy od zapowiedzi narodzenia Chrystusa i symbolicznego ukazania sceny w Betlejemskiej Grocie. Żłóbek jest symbolem nie tylko Narodzenia, ale i zapowiedzią Grobu Pańskiego. Kluczowym wątkiem jest oczywiście Męka Pańska, którą zaczynamy wjazdem Chrystusa do Jerozolimy, a potem przedstawieniem chronologicznie wydarzeń Pasyjnych z wykluczeniem przesłuchania w pałacu Heroda. Poszczególne sceny rozegrają się w całym kościele, tak aby widza otoczyć zdarzeniami i dać mu poczucie aktywnego uczestniczenia w spektaklu. Wykonawcy wmieszani w tłum widzów mają za zadanie oddać atmosferę jaka towarzyszyła ostatnim chwilom Jezusa.

Naszym spektaklem chcemy nie tylko przedstawić wydarzenia, ale jednocześnie rozważyć jak ludzie będący naocznymi świadkami obecności Chrystusa reagowali na jego obecność w ich życiu. Z jak różnymi postawami mamy do czynienia i z czego te postawy wynikały. Piłat kończąc przesłuchanie Jezusa wypowiada słowa: „Oto człowiek”,

my wierzymy, że był i jest Chrystus Synem Bożym dlatego próbujemy subtelnie połączyć w spektaklu Boskość, i człowieczeństwo Jezusa.

Muzyka z oratorium „Mesjasz" oraz pieśni z cyklu Sacred Song J.S. Bacha

Reżyseria i opracowanie sceniczne– Wojciech Terechowicz

Wykonawcy: Zespół Aktorski działający przy Chrześcijańskim Stowarzyszeniu Twórców Sztuki Sakralnej „Ecclesia" oraz Zespół Teatru Hothaus

Żaneta Groborz – Mazanek – sopran
Wojciech Terechowicz – tenor
Krzysztof Hotloś – organy
Projekty kostiumów, scenografia – Ryszard Gerjatowicz, Olga Mosur
Światło – Dariusz Nawrocki

Ewangelista – Cezary Wiśniewski
Jezus – Michał Biel
Maryja – Marzena Korzeniowska

Apostołowie:
Piotr – Jan Ozga
Judasz – Tomasz Gielas
Jan – Jan Warish

Pozostali apostołowie: ,Krzysztof Jagła**,** Józef Ozga,Jakub Kowalik, Adam Mistela**,,** Konrad Rembiasz, Jarosław Kuśmierski, Maciej Binkowski, Aureliusz Małysa**,** Wojciech Białas

Kajfasz – Janusz Lijowski
Kapłan I – Józef Cygan
Kapłan II – Wojciech Łach
Piłat – Tadeusz Bocheński
Żona Piłata – Nadia Senkowska

Żołnierze: Piotr Czop, Przemysław Wesołowski,Maksymilian Wilkowicki

Weronika – Dorota Ostrowska
Św. Józef– Józef Ozga
Mężczyzna z dzbanem– Jakub Kowalik
Szymon Cyrenejczyj – Konrad Rembiasz

Osoby z tłumu: Małgorzata Rachwalska, Danuta Włodarczyk, Amalia Waś, Zofia Waligóra, Anna Narożniak Dorota Ostrowska, Jolanta Kowalska

Handlarki:
Joanna Barańska
Bogumiła Chwaja
Karolina Kwiatuszewska

Fot. M. Musielak

Kwiecień 2012
„W Polaku Olbrzym i Karzeł" – spektakl zrealizowany we współpracy z Kołem Seniora i Sceną Młodzieżową Ośrodka Kultury im. C.K.Norwida
reż. W.Terechowicz

Twórcy spektaklu teatralnego ***W Polaku olbrzym i karzeł*** postanowili na scenie zobrazować poglądy Cypriana Norwida o społeczności polskiej. Są one oczywiście związane ze społecznością XIX – wieczną, współczesną poecie. Niepokojąco jednak aktualne, choć Polska jest już w innej sytuacji politycznej i geograficznej. Stanowisko poety wobec współziomków okazało się być bardzo krytyczne ale także nowoczesne. Tę możliwość dała mu szeroka perspektywa widzenia Polski z daleka - Paryża, Rzymu, Londynu a także Nowego Jorku, gdzie przebywał.

Raz po raz ze sceny padają mocne i gorzkie słowa pod adresem swoich: **Wynoszą na piedestał bohaterów narodowych, ale nie szanują ludzi obok. Umieją bić się, ale nie umieją walczyć. Energia w Narodzie zawsze wyprzedza Inteligencję. A największy grzech Polaków jest ten, że nie wojują nigdy myślą, mało czytają a inteligencja ma bardzo nikły wpływ na ważne wydarzenia.** Społeczność jawi się na scenie jako niesprawny organizm. Szlachta wobec chłopów nie przejawia żadnych pozytywnych uczuć i nie daje żadnych wzorców.

Spektakl jest wprawdzie powtórką z historii ale stanowi także rozważanie nad kondycją obecnego społeczeństwa. Polak stawia patriotyzm wyżej niż bliźniego. Poeta odpowiada mu - ***Mój patriotyzm nie jest z tego świata.***

Czy Norwid nie akceptuje swoich? Bynajmniej, jego krytyka wypływa z prawdziwej troski o rodaków. Zadanie jakie stawia przed Polakami to budowanie wzajemnych więzi opartych na poszanowaniu, mądrości i rozwadze.

Zadanie stojące przed naszym społeczeństwem jest jeszcze ciągle nieodrobione.

Urszula Perlińska

w Polaku olbrzym i karzeł
wg utworów Cypriana Norwida

W spektaklu wykorzystano fragmenty płyty *Klejnoty polskiej muzyki* w wykonaniu Warszawskiej Orkiestry Kameralnej

wybór utworów – **Urszula Perlińska,** scenariusz i reżyseria – **Wojciech Terechowicz,** scenografia – **Wojciech Terechowicz,** współpraca – **Ewelina Gąsior, Alicja Kazimierczak,** światło i dźwięk – **Darek Nawrocki**

występują: **Paweł Kukla,** Józef Cygan, Natalia Górka, Daniela Hyczkiewicz, Bogumiła Jakus, Ola Krasoń, Zofia Lalik, Janusz Lijowski, Katarzyna Przebinda, Aneta Rojek, Daniel Sołtys, Anita Staszczak, Anna Stąpała, Martyna Tworek, Zofia Waligóra, Jan Warisch, Amalia Waś, Miłosz Wesołowski, Kazimierz Wroński

Dzieci Teatru Rodzinnego: **Zosia Szydło, Karol Kowalski, Maciek Maciantowicz, Tadziu Maciantowicz**

Premiera **23 kwietnia 2012, godzina 19.00**

Teatr Ludowy, Scena Stolarnia, os. Teatralne 34, Kraków

Maj 2012

„Król Maciuś Pierwszy” wg. J.Korczaka
reż. W.Terechowicz

Rok 2012 został ogłoszony Rokiem Korczaka. Człowieka dla którego dziecko i jego statut w społeczeństwie, a nader wszystko relacja z dorosłym były najważniejsze. To właśnie Korczak opracował metody wychowawcze które dziś przychodząc ze z zachodu, ze Szwecji stają się pozornym odkryciem. Całe życie Korczaka było dowodem na to jak bardzo dziecko było dla niego istotą godną najwyższej uwagi i niekłamanej troski. Swoje liczne idee zawierał w artykułach, dziełach literackich. Król Maciuś I jest nie tylko książką dla dzieci, ale pewnego rodzaju traktatem o tym jak Korczak widzi dziecko, problemy z jakimi się zmaga i konsekwencje jakie przyjdzie **mu ponieść.** W tej historii

jasno widzimy relacje dorosły – dziecko, a przez to poznajemy świat dziecka, jego rozumienie i odległy od świata dorosłych sposób pojmowania rzeczy.

Teatr Hothaus podjął się realizacji spektaklu na wyraźnie zapotrzebowanie by właśnie w tym roku mówić o sprawach dziecka i ideach Korczaka. O dziecku nie można mówić w oderwaniu od osoby dorosłej. Właśnie ta relacja staje się podstawą inscenizacji książki. Aby dotknąć tematu w jak najszerszym aspekcie postanowiliśmy do pracy w zespole zaprosić chętnych wykonawców w rożnym wieku. Spektakl zrealizuje zespół składający się z aktorów dorosłych, dzieci i młodzieży po to by najlepiej jak to możliwe pokazać relacje dziecko – dorosły. Rzecz jest o tyle unikatowa, że zespół artystów to trzy pokolenia ludzi. Opowiadamy historię z perspektywy dziecka i konfrontujemy ją ze sposobem myślenia osoby dorosłej. Dziecko jest istotą autonomiczną, jednak pozostawiona sama sobie traci grunt, powoli ogarnia je chaos. Dorosły jest między innymi po to, by świat dziecka w sposób właściwy porządkować, czyli wyznaczać granice. Co dzieje się gdy granice przestają istnieć? Gdy dorosły daje się zawładnąć dziecku? Gdy oddamy „władzę" w ręce dziecka? Gdy brakuje nam odwagi by stanowczo i konsekwentnie, zażądać od dziecka, a nie mylnie oczekiwać, że to ono nam wskaże kierunek? Autonomia dziecka nie przejawia się w bezmyślnym oddaniu „władzy". Autonomiczność dziecka to szanowanie go na tyle dojrzale, żeby zapewnić mu w przyszłości stabilne życie nie tyle materialne, ale nade wszystko emocjonalne. To wymaga wielkiego rozumu i jeszcze większego serca. Jednego i drugiego brakuje dorosłym z dworu Króla Maciusia dlatego w konsekwencji mały król zostaje skazany na śmierć. Smutne? Prawdziwe. Boleśnie prawdziwe na co dzień, bo widać na każdym kroku jak dorosły wydaje wyrok na dziecko pozwalając mu przejąć władzę w imię pozornej autonomii. W każdym życiu na tej planecie obowiązuje jedna niezmienna reguła: młody uczy się od starego. Czego my nauczymy nasze dzieci? Przekonamy się niebawem. Obyśmy nie byli za kilka lat świadkami własnej klęski.

Reżyseria: Wojciech Terechowicz
Światło i dźwięk: Dariusz Nawrocki
Współpraca scenograficzna: Ewelina Gąsior
Asystent reżysera: Marlena Topolska
Charakteryzacja: Beata Szumska, Katarzyna Jakubiec

Występują:
Maciuś: Maciej Wilczyński
Smutny król: Janusz Lijowski
Felek: Jakub Jakubiec
Irenka: Maja Strzebońska
Gazeciarz I: Kacper Motyka
Gazeciarz II: Kacper Benio
Doktór: Maciej Binkowski, Ada Benio
Najstarszy Minister: Adam Mistela, Jakub Jakubiec
Minister Sprawiedliwości: Karolina Kwiatuszewska, Iga Wilczyńska
Minister Oświaty: Patrycja Fabin, Kacper Motyka
Minister Wojny: Maksymilian Wilkowicki, Kacper Benio
Minister Spraw Wewnętrznych: Marlena Topolska, Natalia Tomczyk
Żona najstarszego ministra: Alicja Maciantowicz
Dziennikarz, porucznik, szpieg: Maksymilian Wilkowicki
Ambasador: Beata Szumska
Ambasador I: Maja Strzebońska
Ambasador II: Iga Wilczyńska
Ambasador III: Sonia Świętek
Mistrz ceremonii: Alicja Maciantowicz
Oskarżyciel, generał: Adam Mistela
Bum Drum: Beata Szumska
Poseł Bum Druma: Karolina Kwiatuszewska
Kapłan Bum Druma: Marlena Topolska
Klu-Klu: Sonia Świętek

Fot. Katarzyna Jakubiec

Lipiec 2012
„Dekameron” G.Boccacio – spektakl zrealizowany w ramach Survivalu Teatralnego w Lanckoronie
reż. W.Terechowicz

Fot. Ewa Kraińska

Obsada: Nadia Kraińska, Katarzyna Pańkowska, Magdalena Kręcichowst, Alicja Maciantowicz, Agata Bicz, Marlena Topolska

Wojciech Terechowicz

Wojciech Terechowicz - aktor, reżyser, wokalista, retor, nauczyciel emisji głosu, pedagog.
Jako pedagog teatralny pracuje już ponad 20 lat. Absolwent Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od ukończenia szkoły pracował jako aktor dramatyczny, aktor musicalowy, śpiewak klasyczny oraz pedagog. Odbył ponad 200 koncertów i recitali w kraju i za granicą w charakterze solisty. Preferuje repertuar klasyczny głównie barokowy, klasycystyczny i romantyczny. Wykładowca retoryki i sztuki mówienia w Zgromadzeniu Księży Misjonarzy w Krakowie oraz Wyższym Seminarium Duchownym Zakonu Paulinów.
Były aktor Teatru Lalki, Maski i Aktora „Groteska".

W swojej pracy dydaktycznej zrealizował wiele projektów teatralnych zarówno w Polsce jak i poza granicami kraju. Interesują go możliwości artystyczne aktora amatora i w jego pracy koncentruje się na metodach pozwalających na autentyczne „wcielenie się" w postać graną (w przeciwieństwie do uczenia pewnych tzw. „trików aktorskich").
Od 2008 roku prowadzi swoją działalność skupioną na edukacji artystycznej dzieci, młodzieży, dorosłych i seniorów pod szyldem Arsharter Siła Ludzkiego Talentu. W tym samym roku założył Teatr Hothaus – społecznościowy.
W roku 2010 powołał do życia „Hothaus Fundacja Terechowicza", gdzie zbudował od podstaw Teatr Hothaus, którego działanie jest oparte przede wszystkim o pracę z aktorami amatorami.
W ciągu zaledwie czterech lat działalności teatr zrealizował 25 premier – każda z nich na najwyższym poziomie artystycznym.
Autor podręcznika „Mowa lekka, swobodna i wyraźna. Emisja głosu z elementami fonetyki" i pomysłodawca jedynego w Polsce Survivalu Teatralnego.

W większości spektakli kreator i realizator scenografii oraz projektant i wykonawca kostiumów scenicznych. Organizator licznych imprez artystycznych na terenie całej Polski.

Jego metoda pracy z aktorem amatorem cieszy się ogromnym zainteresowaniem zarówno w Polsce jak i poza granicami.

Scena Młodzieżowa Ośrodka Kultury im.C.K. Noriwda, którą prowadzi Wojciech Terechowicz została nagrodzona w 2011 roku przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

O sobie mówi krótko: „Nigdy nie lubiłem plasteliny i gliny. Od ponad 20 lat wiem dlaczego – najwspanialszym materiałem do modelowania jest człowiek. Wszystko co proponuję innym sprawdziłem na sobie. Otaczam się ludźmi szlachetnymi, mądrymi, z nieprzeciętnymi umiejętnościami i pasją i takich właśnie zapraszam do współpracy – dlatego powstał nasz Teatr. To co teraz przeczytacie niewiele ma wspólnego z tzw. CV – mam psa Bolka i jest to jedyny pies jaki przewinie się przez moje życie bo drugiego takiego już nie spotkam - może go poznacie? Co do mojej pracy nauczyciela to:

„Nigdy nie uczę moich uczniów. Ja tylko staram się zapewnić im warunki, w których mogą się uczyć." Albert Einstein

Fundacja Hothaus

Fundacja Hothaus nie powstała jako odpowiedź na wyniki przeprowadzonych badań marketingowych dotyczących potrzeb i oczekiwań tzw. konsumenta. Fakt powołania jej do życia był naturalną konsekwencją długoletniej pracy jej fundatora – Wojciecha Terechowicza – jako pedagoga, instruktora teatralnego i reżysera. W ciągu ponad dwudziestu lat swojej pracy z człowiekiem na gruncie sztuk scenicznych (choć nie tylko takich), Terechowicz dostrzegł korzyści, jakie czerpie człowiek z szeroko rozumianych działań artystycznych. Dlatego też misją fundacji stało się promowanie i prowadzenie edukacji artystycznej we wszystkich możliwych kierunkach umożliwiających wzrost i rozwój człowieka.

Bezpośrednie działanie artystyczne wymaga od działającego czasu, poświęcenia, pracy i cierpliwości – nie jest to więc zadanie łatwe. Stopniowo odkrywając swój potencjał twórczy na gruncie sztuki, człowiek zmaga się również ze swoimi ograniczeniami, które uwidaczniają się w toku realizowanych zadań. Identyfikacja tych ograniczeń jest jednak jedyną drogą do wypracowania metod na ich pokonywanie. Ograniczenia te – podobnie jak i predyspozycje – konstytuują prawdę o każdym człowieku. W Fundacji Hothaus tak właśnie rozumie się podstawową funkcję edukacji artystycznej: jest to odkrywanie prawdy o sobie, o innych i o świecie, który nas otacza. Fundacja dba, aby każde podejmowane przez nią działanie było zgodne z tym opisem.

Fundacja Hothaus została założona w 2010 roku. W krótkim czasie udało nam się zrealizować wiele projektów promujących edukację artystyczną. Nasze działania koncentrują się wokół Teatru Hothaus. Aktualnie nasze Atelier gości w kilku prestiżowych instytucjach miasta. Jesteśmy w ciągłym ruchu ale poszukujemy stałej siedziby. Uważamy, że sztukę da się uprawiać wszędzie, a potencjał człowieka do twórczej działalności nie jest uzależniony od kontekstu zewnętrznego. Naszym zadaniem jest budzić ten potencjał i udostępniać metody odkrywania jego głębi u osób w każdym wieku i w każdej sytuacji.

Tworzymy cieplarnianą przestrzeń dla osób, które pragną rozwijać się za pośrednictwem działań artystycznych skupionych wokół teatru. Oferujemy warsztaty aktorskie – zarówno te znajdujące zastosowanie w teatrze dramatycznym, jak i w teatrze tańca, ucząc między innymi wyobraźni scenicznej, wyobraźni przestrzennej, świadomości ruchu, dykcji i wymowy, emisji głosu, technik współdziałania, zdolności improwizacyjnych. Wszyscy uczestnicy warsztatów mają możliwość współtworzenia spektakli oraz wystawienia ich w przestrzeni naszego atelier. Zalety płynące z proponowanych przez nas zajęć znajdują zastosowanie poza sceną teatralną – w życiu prywatnym oraz zawodowym: rozwijamy umiejętności interpersonalne, uwrażliwiamy na potrzeby swoje oraz innych, pozwalamy nabrać siły, niezbędnej do zmagania się z rutyną dnia powszedniego oraz dystansu wobec siebie i otoczenia. Do udziału w zajęciach zapraszamy absolutnie wszystkich, tak jak wszystkich zapraszamy do współtworzenia wyjątkowej przestrzeni, która przy twórczym wysiłku może stać się odpowiednim lokum dla każdej działalności artystyczno-kulturalnej.

Tutaj teatr i taniec są dziedzinami działania, które łączą ludzi. W tym duchu w Atelier Hothaus łączymy także pokolenia: oferujemy zajęcia dla dzieci, takie jak teatr rodzinny, podczas których rodzice mają szansę współdziałania ze swoimi pociechami. Wszystkie zajęcia prowadzone są przez profesjonalnych pedagogów związanych z Fundacją Hothaus. Ponadto organizujemy jedyny w Polsce Survival Teatralny, happeningi, akcje typu performance, koncerty, wieczory poezji, wieczory filmowe, warsztaty teatralne dla grup zorganizowanych czy spektakle teatralne – wszystko to dzieje się w naszym Atelier tworząc z niego unikalną przestrzeń integrującą osoby w różnym wieku i o różnych profesjach, zainteresowanych rozwojem wewnętrznym tak swoim, jak i swoich bliskich.

HOTHAUS – Fundacja Wojciecha Terechowicza
ul. Izaaka 3/14
31-057 Kraków
NIP: 6762418994
REGON: 121217651
KRS:0000347269
Nr konta: 78 1240 4650 1111 0010 3115 9686

Port folio zaprojektowała i wykonała Marlena Topolska

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Kopiowanie, publikowanie, przedruk tekstów zamieszczonych w niniejszym materiale oraz ich udostępnianie w mediach elektronicznych jak również w innej formie jest możliwe wyłącznie za pisemną zgodą.